స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. మనకు ఉన్న ఆకలిని తగ్గించుకోవటానికి, మన శరీరాన్ని నిలబెట్టుకోవటానికి మనం అన్నం తింటున్నాము. ఆకలిని తగ్గించుకోవటానికి అన్నం ఎలా తింటున్నామో, రోగం తగ్గించుకోవటానికి మందులు ఎలా వేసుకొంటున్నామో, అలాగే మనలో ఉన్న గుణాలను తగ్గించుకోవటానికే భక్తి. ఈ విషయం తెలుసుకొన్నవారు ధన్యులు. మనలో ఉన్న గుణాల నుండి బయటకు రాలేము అనుకోండి, మనస్సు బాహ్యముఖానికి వెళ్ళటం మానదు, మనకు పునర్జన్మలు తప్పవు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 26-03-06, పత్రేపురం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

కర్మ చేస్తే దేహం వస్తుంది, దేహం వస్తే దుఃఖం వస్తుంది, దేహం వచ్చాక దుఃఖం లేకుండా ఎవడూ ఉండలేడు. ఈ దుఃఖం నశించటానికి పది మందులు లేవు, ఒక్కటే మందు అదే ఆత్మజ్ఞానం. ఆత్మజ్ఞానం పొందేవరకు దుఃఖం నశించదు. మన హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంలో ఐక్యమయ్యేవరకు దుఃఖం నశించదు. చనిపోవటం, పుట్టటం అంటే ఏమీ లేదు ఒక బుడగలో నుండి ఇంకొక బుడగలోనికి వెళ్ళటం. శరీరం ఒక బుడగ, ఈ బుడగ పగిలిపోతుంది, ఇంకో బుడగ వస్తుంది, మరల ఆ బుడగ పగిలిపోతుంది, ఇంకొక శరీరం వస్తుంది. ఈ శరీరాలన్నీ బుడగలు. మనం ఏదైనా మాట మాట్లాడిన, చేతితో ఒక పని చేసిన ప్రేమభావనతో చేయాలి, యజ్ఞభావనతో చేయాలి. మనం యజ్ఞభావనతో పనిచేస్తూ ఉంటే మనం పవిత్రులమవుతాము. మనకు తలంపు ఉంటే వస్తుంది లేకపోతే అది రాదు అని మనం అనుకొంటాము. మన దేహప్రారబ్ధాన్ని బట్టి వచ్చేది వస్తుంది, అది మన తలంపుతో సంబంధం లేకుండానే వస్తుంది. మీరు శ్రద్ధగా ఈ ప్రవచనాలు వింటూ ఉంటే మీకు వివేకం పెరుగుతుంది, మీ కాళ్ళ మీద మీరు నిలబడ గలుగుతారు. ప్రతీ మనిషికి ఎంతోకొంత సొంతబుద్ధి ఉండాలి. మీకు సొంతబుద్ధి పెరగాలంటే జ్ఞానం తాలుక మాటలు శ్రవణం చేయాలి. మనబుద్ధిలో ఉన్న దోషాలు, పాపాలు పోవాలంటే తపస్సు చేయాలి. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను అనుసరించి జీవించటం తపస్సు. కొంతమంది కష్టాలు వస్తే ఎంతో సహనంగా వాటిని భరిస్తారు, అది కూడా తపస్సే.

మీరు ఎవరినీ భయపెట్టవద్దు, ఇతరులను చూసి మీరు భయపడవద్దు. మీరు

ఇతరులను విమర్శించవద్దు, ఇతరులు ఎవరైనా విమర్శిస్తూ ఉంటే మీరు కంగారు పడవద్దు. మీరు విమర్శించటం మొదలుపెడితే అహంకారం పెరిగిపోతుంది, అందుచేత సహనం చాలా ముఖ్యం. మీకు ఎన్ని కోట్లు డబ్బు ఉన్నా, ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే దుఃఖం నశించదు. మీకు లోపల అశాంతిగా ఉంది అనుకోండి, లోపల కుళ్ళిపోతున్నారు అనుకోండి మీకు ఉన్న డబ్బు, అధికారం, గౌరవం ఏమి చేస్తుంది. మీకు అందరకు ఆత్మజ్ఞానం కలగాలి, మీరు అందరూ సుఖస్వరూపులు అవ్వాలి, ఈ ప్రవచనాల యొక్క ప్రయోజనం అదే. ఆత్మజ్ఞానం పొందటం చాలా కష్టం అని చాలామంది అనుకొంటారు. మీరు ఈ సబ్జెక్టును శ్రద్ధగా వినండి. ఆ ప్రకారం జీవించండి, మీకు అందరికీ ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. ఈ శరీరం ఉండగానే ముక్తిని పొందినవాడు స్వర్గలోకం, నరకలోకం లోనికి వెళ్ళనక్కరలేదు. అంతటా నిండి ఉంటాడు, సుఖంగా, శాంతిగా ఉంటాడు. శరీరం మరణించక ముందు ఆత్మజ్ఞానం పొందలేదు అనుకోండి ఏదో లోకంలోనికి వెళ్ళిపోతాము. ఆ లోకంలో కొంతకాలం ఉంటాము మరల ఈ శరీరం అనే బుడగను కాల్చేస్తారు, మరల కొత్తబుడగ అంటే కొత్త శరీరం వస్తుంది.

గాఢనిద్రలో మనకు కర్తృత్వం లేదు. డబ్బు సంపాదించినవాడు గాఢనిద్రలో నేను డబ్బు సంపాదించాను అనుకోడు, పండితుడు కూడా నేను పండితుడిని అని గాఢనిద్రలో అనుకోడు. అలా జాగ్రదవస్థలో ఉండగలిగినప్పుడు మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. గాఢనిద్రలో మీకు కర్తృత్వం లేదు, జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే అది వచ్చేస్తుంది. అది ఎలా వస్తోందో చూసుకొని, దానిని తొలగించుకొనేవరకు మనకు జ్ఞానం కలుగదు. మీ సంసారం గురించి మీరు అనేక కష్టాలు పడుతున్నారు, మీ బాధ్యతలు జాగ్రత్తగా చూసుకొంటున్నారు. వ్యవసాయ దారులంతా నీరు ఎప్పుడు పెట్టాలి, కోత ఎప్పుడు కోసుకోవాలి, ఎటువంటి పంటలు పండించాలి అని చూసుకొంటూ ఉంటారు. అంత శ్రద్ధ మీకు జ్ఞానం మీద ఉంటే మీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. జ్ఞానం సంపాదించటానికి ఇల్లు విడిచిపెట్టి పారిపోవాలేమో, కుటీరం కట్టుకొని తలుపులు వేసుకొని జపం చేసుకోవాలేమో అని చాలామంది అనుకొంటూ ఉంటారు. అలా ఎక్కడికో పారిపోతే జ్ఞానంరాదు, అజ్ఞానం పెరుగుతుంది. భగవాన్ అన్నారు నువ్వు ఇంటి దగ్గర ఉండి టైముకు కాఫీ తాగి, భోజనం చేసి నీడ పట్టున ఉండి సాధన చేయలేనప్పుడు ఎక్కడికో పారిపోయి నీవు సాధించేది ఏమిటి? నువ్వు ఎక్కడికి పారిపోయినా నీకూడా మనస్సు ఉంటుంది. మనస్సును బాగుచేసుకొనే విధానం చూసుకో. అహంకారం విడిచి

పెట్టకపోతే మనిషికి ఎన్ని ఉన్నా వాడికి సుఖం లేదు. భగవాన్ అంటారు అహంకారం ఉంటే నువ్వు ఉన్నావు, నేను ఉన్నాను, దేవుడు ఉన్నాడు, పుణ్యం ఉంది, పాపం ఉంది, స్వర్గం ఉంది, నరకం ఉంది, అది లేకపోతే ఏదీ లేదు. అహంకారం లేనివాడు కర్మ చేసిన అది వాడిని అంటదు, అహంకారంతో చేసిన కర్మ వాడిని చుట్టుకొంటుంది. కర్మను బట్టి జన్మ వస్తుంది, జన్మను బట్టి దుఃఖం వస్తుంది. ఆ దుఃఖం ఆత్మజ్ఞానం వలననే నశిస్తుంది. అనుకొనేవాడు జీవుడు, ఏమీ అనుకోనివాడు దేవుడు. కొంతమందికి ఎదుటివారిచేత పొగిడించుకోవాలని ఉంటుంది. అది ఒకరకమైన వాసన. అది చాలా ప్రమాదం, అది అనేక జన్మలకు కారణం అవుతుంది, అది వారికి తెలియటంలేదు.

మీ సొంతపని మీరు ఎంత శ్రద్ధగా చేసుకొంటారో, ఆంజనేయస్వామి ఇతరుల పని కూడా అంత శ్రద్ధగా చేస్తారు, అందుకే ఆయన మహాత్ముడు అయ్యాడు, మనం గుడులు కట్టించి పూజిస్తున్నాము. మీరందరు చెడ్డవారు అని నేను అంటాను అనుకోండి నాకు ఏమీ మంచితనం రాదు, ఇంతకు ముందు నాకు ఏదైనా గౌరవం ఉంటే అదిపోతుంది. ఇవన్నీ మనం జాగ్రత్తగా అర్థం చేసుకోవాలి. భగవంతుడు మనకు ఈ శరీరం ఎలా ఇచ్చాడో అలాగే బుద్ధిని కూడా ఇచ్చాడు. మనం బుద్ధిని ఉపయోగించుకోవాలి. మనకు సొంతబుద్ధి ఉండాలి. సబ్జక్టు బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. సమాజంలో రకరకాల మనుషులు ఉంటారు. అందరూ మంచివారు అని చెప్పలేము అలాగని చెడ్డవారని చెప్పలేము. మంచివారితో స్నేహం విడిచిపెట్టకూడదు. మీకు డబ్బు ఉంటే మంచిదే, దానితో ఏవైనా మంచి పనులు చేయండి, అప్పుడు మీ మనస్సు బాగుపడుతుంది. మంచిపనులు చేయటం వలననే జ్ఞానం వచ్చేయదు. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకొంటే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. ఒక పండితుడు నా దగ్గరకు వచ్చాడు. నేను ఆయనతో మీరు బాగా చదువుకొన్నారు, పాండిత్యం ఉంది అన్నాను. నాకు పాండిత్యం ఉన్న మాట నిజమే, ఆ పాండిత్యమే నేను జ్ఞానం అనుకొంటున్నాను, నా అహంకారానికి మేత కంటిన్యూ అయిపోతోంది, నాకు అహంకారం ఇంకా పోలేదు. ఈ అహంకారం ఎక్కడముగుస్తుందో నాకు తెలియటంలేదు అన్నారు.

సాధనలో మీకు ఇష్టమైన గురువును ఆరాధించుకోండి, మీకు ఇష్టమైన దేవుడిని పూజించుకోండి. భక్తిమార్గం, జ్ఞానమార్గం, కర్మమార్గం, ధ్యానమార్గం మీకు ఇష్టమైనమార్గంలో ప్రయాణం చేయండి కాని ఒక్క మాట గుర్తు పెట్టుకోండి. దేహాభిమానం తగ్గకుండా మీకు

ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. రోగం వస్తే మందు వాడతాము. మందువాడుతూ ఆరోగం తగ్గుతోందో లేదో చేసుకొంటాము. అలాగే మీరు ఏ సాధన చేసినా దానివలన మీ దేహాభిమానం తగ్గుతోందా లేదా అని జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి, దేహాభిమానం తగ్గటంలేదు అనుకోండి ఎన్ని సాధనలు చేసినా ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. మనం చేసే పొరపాటు ఎక్కడ ఉంది అంటే ఎంతసేపు ఈ అహంకారాన్ని ఎలా పొడిగించుకొందామా అని చూస్తున్నాము కాని తగ్గించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు. అహంకారాన్ని పొడిగించుకొనేకొలది జన్మలు పెరిగిపోతాయి, దుఃఖం పెరిగిపోతుంది. జ్ఞాని ఈ లోకాన్ని చూస్తాడు కాని ఆ లోకం వాడిని బంధించదు. అజ్ఞాని ఈ లోకాన్ని చూస్తాడు కాని ఈ లోకం వాడిని బంధిస్తుంది. రూపమును పట్టుకొని పుట్టును, రూపమును పట్టుకొని పెరుగును, రూపమును పట్టుకొని ఏడుస్తూ ప్రాణం విడిచిపెట్టును, రూపంలోని ఈ అహంకార పిశాచము అన్నారు భగవాన్. చిన్నప్పుడు ఆటపాటలతో కాలక్షేపం అయిపోతుంది, వయస్సు వచ్చాక కోరికలతోటి కాలక్షేపం అయిపోతుంది, ముసలితనం వచ్చాక వారు పలకరించటం లేదు, ఎవరూ నన్ను గుర్తించటం లేదు అని ఏడుస్తూ చస్తాడు, అదే మనం చేసే పని. మనకు నేను అనే తలంపు ఒకటి ఉంది. ఇది మొదటి తలంపు. దాని మీదే సృష్టి అంతా ఆధారపడి ఉంది. పేకముక్కలతో కోట కట్టారు అనుకోండి. దానిని పడగొట్టటానికి గెడ్డపారలు అక్కరలేదు, ఊరికే గట్టిగా ఊదితే అది పడిపోతుంది. అలాగే నీవు విచారణ చేస్తే దేహము నేను అనే తలంపు కూడా ఊడిపోతుంది అన్నారు భగవాన్.

పనిచేసేటప్పుడు సరిగా చెయ్యరు, అహంకారం వారిని సరిగా చెయ్యనివ్వదు. మనం సరిగా పని చెయ్యలేదు ఫలితం రావటం లేదు అనుకోరు. లోపల శాంతి ఉన్నవాడు, లోపల ప్రేమభావం ఉన్నవాడు ఫలితం అనుకూలంగా వచ్చినా, ప్రతికూలంగా వచ్చినా పట్టించుకోడు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనకు సంతృప్తి లేక లోపల శాంతి లేక ఫలితం కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంటాము. కర్మ ఫలితాన్ని రోజూ ఎవడైతే మననం చేస్తున్నాడో అది వాడిని చుట్టుకొంటుంది, అదే పునర్జన్మలకు కారణం అవుతుంది. వ్యక్తిభావన లేనివాడు పనిచేసినా చెయ్యనివాడితో సమానము. భగవాన్ శరీరం విడిచి పెట్టేటప్పుడు అక్కడ ఉన్నవారు అంటారు మీరు వెళ్ళిపోతున్నారు, మేము ఉండి పోతున్నాము అంటారు. నన్ను ఎక్కడికి వెళ్ళమంటారు, ఎక్కడికైనా వెళ్ళటానికి చోటు ఉండాలి కదా, అంతటా ఉన్న వాడిని ఎక్కడికి వెళ్ళమంటారు.

శరీరం ఉండగానే ఈ దేహము నేను అనుకొనే వాడిని అతిక్రమించకపోతే వాడి కర్మానుభవాన్ని బట్టి స్వర్గానికో, నరకానికో ఏదో లోకానికి వెళ్ళిపోతాడు, పుణ్యమో, పాపమో అనుభవిస్తాడు. అనుభవించిన తరువాత మరల శరీరం ధరించి భూమి మీదకు వచ్చేస్తాడు. మనకు ఉన్న అజ్ఞానం పంచదారకంటే, తేనెకంటే మనకు తియ్యగా అనిపిస్తోంది ఇంక మనం దానిని ఎలా పోగొట్టుకోగలము. మనం నోటిలో వేసుకొన్నది చేదుగా ఉంటే ఊసేస్తాము కాని అది బాగా తియ్యగా ఉంటే ఊసేయమన్నా దానిని ఊసేయాలనే బుద్ధి మనకు కలగదు. మాయ ఎక్కడ ఉంది అంటే వాడి అజ్ఞానం వాడికి తియ్యగా ఉంటుంది, వాడిని సాధన చేసుకోమని చెపుతుంది, కోరికలు కావాలంటే కోరుకోమంటుంది కాని అజ్ఞానం తప్పకోదు. మీరు మంచి జన్మ కావాలని కోరుకొంటారు అనుకోండి, మంచిజన్మ కూడా దుఃఖం వచ్చేస్తుంది, ఇది బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి. జన్మ వచ్చింది అంటే దుఃఖాన్ని ఎవడూ తప్పించుకోలేడు.

బ్రహ్మం మన హృదయంలో ఉంది. దానిని పూజించటం లేదు, ఆరాధించటం లేదు, దానిని పొందటానికి ప్రయత్నం చేయలేక ఏదో గుడి చుట్టూ తిరిగివస్తున్నారు. మీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకోవాలంటే మనస్సు అంతర్ముఖం అవ్వాలి. మనకు నేను అనే తలంపు ఉంది. ఈ నేను అనే తలంపు శూన్యంలో నుండి రాలేదు, మన హృదయంలో నుండే వచ్చింది. బయటచూపు వలన ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడనుండి వచ్చిందో నీకు తెలియదు. మనస్సును లోపలకు తిప్పి ఈ నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి వచ్చింది అని వెతకటం ప్రారంభిస్తే అది ఎక్కడ నుండి అయితే వచ్చిందో అక్కడకు జరుగుతూ ఉంటుంది. అలా నెమ్మదిగా జరిగిజరిగి అది మూలంలో ఉండిపోతుంది. నీ మనస్సు శిరస్సులో ఎంత సహజంగా ఉంటుందో అంత సహజంగా మూలతలంపు దాని మూలంలో ఉండగలిగితే అది నశించిపోతుంది, అప్పుడు లోపల ఉన్న బ్రహ్మం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అది నీకడసారి జన్మ, ఇంక నీవు శవాలను మోయనక్కరలేదు, ఈ ప్రకృతిలోనికి రానక్కరలేదు. ఎంతో కష్టపడి చదువుకొని డాక్టర్లు అవుతున్నారు. అందులో సగం మీరు కష్టపడినా మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. అంతేగాని ఏదో లాంఛనం కోసం సాధన చేస్తే వాడికి ఆత్మజ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది. మీకు ఎన్ని తలంపులు వచ్చినా ఈ దొంగ నేనుకే, మీరు కంగారుపడకండి. దుఃఖం ఎవరికి వస్తుంది అహంకారానికే, సంతోషం

ఎవరికి వస్తుంది అహంకారానికే. ఈ రెండూ మీరు సమానంగా చూసుకోలేరు అనుకోండి లోపల అజ్ఞానం పెరిగిపోతూ ఉంటుంది. దేవుడిని ఎలా తెలుసుకోవాలి అని భగవాన్‌ను అడిగేవారు. నువ్వు సుఖంకోసం దేవుడు కావాలనుకొంటున్నావు. ఆ సుఖం నీ హృదయంలోనే ఉంది. అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చింది అనుకో ఒకవేళ దేవుడు రూపం ధరించి వచ్చినా కళ్ళు అటుతిప్పి చూడాలనిపించదు. అట్టిది ఆ సుఖం. మీరు చేసే జపధ్యానముల వలన దేహాభిమానం తగ్గుతూ ఉంటే మీ లోపల ఉన్న సుఖం మీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతూ ఉంటుంది, అది ఇతరులు చెప్పనక్కరలేదు, మీకే తెలుస్తూ ఉంటుంది. నేను శ్రద్ధగా చెపుతూ ఉన్నా మీ మనస్సు ఎక్కడో ఉంటే నా మాటలు వినబడవు, ఒకవేళ వినబడినా వాటిని పట్టించుకోరు. మనస్సు ఎక్కడో ఉంటే మీకు అన్వేషణ సాగదు. బయట విషయాల మీద మీ మనస్సు ఎలా వాలుతోందో అలాగ మనస్సును లోపలకు తిప్పి హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీద మనస్సును పెడితే ఆ వస్తువు దొరుకుతుంది.

సత్వగుణాన్ని జాగ్రత్తగా పెంచుకొంటూ రావాలి, సత్వగుణం వలన ఈ లోకంలో సుఖపడతాము, పరలోకంలో సుఖపడతాము. సత్వగుణం వలన భౌతికంగా అభివృద్ధిలోనికి వస్తాము, శారీరకఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది, మానసికఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది. సత్వగుణం కూడా గుణమే కాని మన హృదయంలో ఉన్న ఈశ్వరుడి దగ్గరకు దారిచూపించి అది ప్రక్కకు తప్పకొంటుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మం నీకు అనుభవంలోనికి రాలేదు అనుకో ఈ లోపల దేవుడు కనింపించాడు అనుకో అది మానసిక దర్శనమే, అది దృశ్యమే కాని అది నిజం కాదు. నీ మనస్సు ఎంత నిజమో నీకు కనిపించిన ఆ దేవుడు కూడా అంతే నిజం. తన్ను తాను తెలుసుకొన్నవాడే దైవాన్ని దర్శించినవాడు. నీకు నిజంగా దైవాన్ని తెలుసుకోవాలంటే నీ మనస్సును దైవానికి మేత కింద ఎందుకుపెట్టవు. జ్ఞానం అంటే ఏమిటి అని రామకృష్ణుడిని అడిగితే ఏదైతే నేను, నేను అంటున్నావో ఆనేను నేను కాదని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం, అదే ఆత్మజ్ఞానం అని చెప్పారు. నువ్వు ఎవరినో చంపటంకాదు, ఏదో సాధించటం కాదు నీ అహంభావనను చంపుకో. నీ అహంభావన పోకుండా నీ దేహం చనిపోయింది అనుకో నీకు పునర్జన్మలు వచ్చేస్తాయి. మీరు నేను నేను అంటున్నారు కదా అది కల్పితమే. అది నిజమైతే గాఢనిద్రలో ఎందుకు లేదు? నిజమైతే అది ఎప్పుడూ ఉండాలి కదా! అది నిజంకాదు కాని అది నిజం వలె నీకు కనిపిస్తోంది అంతే, కొద్దిగా

విచారణ చేస్తే అదిపోతుంది. మీ ఇంటి దగ్గర పనులు శ్రద్ధగా చేసుకొంటున్నారు, మీ వ్యాపారాలు శ్రద్ధగా చేసుకొంటున్నారు, సాధనలు మాత్రం మర్యాదకోసం యాంత్రికంగా చేస్తున్నారు. ఇటువంటి మీకా ఆత్మజ్ఞానం కలగటం? సృష్టిలో ఏ వస్తువులోను శాంతి లేదు. నీ కోరిక నెరవేరినప్పడు మనస్సు లోపలకు వెళుతుంది, నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతిని కొంచెం రుచి చూస్తుంది. అది బయట పదార్థంలో నుండి వచ్చింది కాదు, బయట ఉంటే కదా రావటానికి. మీకు జున్ను అంటే ఇష్టం అనుకోండి, ఆ జున్ను తిన్నప్పడు మనస్సుకు ఉన్న ఇష్టం సంతృప్తి అవుతుంది, అప్పడు మనస్సు లోపలకు వెళ్ళి హృదయంలో ఉన్న శాంతిని కొంచెం జుర్రుకొంటుంది. మీరు ఏమనుకొంటున్నారు అంటే జున్నులో నుండి శాంతి వచ్చేస్తోంది అనుకొంటారు. జున్నులో నుండి శాంతి రావటం లేదు, జున్ను తినటం వలన మనస్సు సంతృప్తి పడి అది హృదయంలోనికి వెళ్ళి శాంతిగంగలో మునిగి వస్తుంది. జున్నులో శాంతి ఉంటే నేను తింటే నాకు రావాలి కదా మరి నాకు ఎందుకు రావటం లేదు. అది సహజంగా అక్కడ ఉండటం వలన వచ్చిన శాంతి కాదు, మీ కోరిక నెరవేరటం వలన మనస్సు హృదయంలో మునగటం వలన అది వచ్చింది. అయితే బయట కోరిక నెరవేరటం వలన అది లోపలకు ఎలా వెళ్ళిందో అలాగ ఏ కారణం లేకుండా అది లోపలకు వెళ్ళినప్పడు అది నిలబడుతుంది. మనకు భగవంతుడియందు భక్తి ఉండాలి కారణం కనబడకూడదు. కారణం కనబడకుండా ఉంటేనే అది మీకు ఆత్మజ్ఞానానికి దోహదం చేస్తుంది.

శ్రవణం చేసి, మననం చేసి, సాధన చేసి దొంగను నేను పట్టలేకపోయాను, ఈనాటికి దొంగ దొరికాడు అన్నాడు జనకమహారాజు. బయట ఎవరూ దొంగలు లేరు, ఈ నేనే దొంగ అని ఇప్పటికి నాకు అర్థమయ్యింది అన్నాడు. మనకు బయట ఎవరూ విరోధులు లేరు, మనకు మనమే విరోధులం. మన అజ్ఞానానికి మించిన శత్రువుగాని, విరోధిగాని ఈ సృష్టిలో ఎవడూ లేడు. మనం ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధిలోనికి రాకుండా ఎవరో అడ్డు వస్తున్నారని అనుకొంటున్నాము కాని మన దేహాభిమానమే మనకు అడ్డు వస్తోంది అన్న సంగతి మనకు తెలియటం లేదు. ఇంత సబ్జక్టు విన్నాక వీడు కదా దొంగ అని నాకు అర్థమయ్యింది. ఇక్కడ నుండి సాధన చేసి ఈ దొంగను చంపుతాను అన్నాడు జనక మహారాజు. రోగనిర్ధారణ అయ్యాక రోగాన్ని పోగొట్టుకోవటం తేలికే, రోగనిర్ధారణే కష్టం. బుద్ధుడు తల్లి పేరు మాయాదేవి. మాయాదేవికి ఒక స్నేహితురాలు ఉండేది. బుద్ధుడికి

నామకరణం చేసేటప్పడు మాయాదేవి ఆ స్నేహితురాలకు కబురు పంపించింది. స్నేహితురాలు వచ్చింది. సిద్దార్ధ అని పేరు పెట్టారు తరువాత బాబును స్నేహితురాలు చేతిలో పెట్టింది. స్నేహితురాలు ఆ బిడ్డను తన ఒడిలో పెట్టుకొని అలా చూస్తూ ఉండిపోయింది, ఆమెకు టైము తెలియలేదు. ఎంతమందికి పుడతారు ఇటువంటి బిడ్డలు, ఈ బిడ్డను చూస్తూ ఉంటే నాకు కాలం తెలియటం లేదు అని చెప్పింది. తరువాత కొంతకాలానికి మాయాదేవి చనిపోయిందని స్నేహితురాలుకు కబురు వచ్చింది. ఆ స్నేహితురాలుకు కన్నీళ్ళు రాలేదు. మాయాదేవికి ఈ లోకంలో పనిలేదు. భూదేవి సిద్దార్ధుడును మనకు ఇవ్వటానికి మాయాదేవి రూపంలో వచ్చింది, ఆవిడ వచ్చిన పని పూర్తి అయిపోయింది, భూమిలో కలిసిపోయింది అని చెప్పింది. తరువాత సిద్దార్ధుడు బుద్ధుడు అయ్యాడు. అప్పడు ఆ స్నేహితురాలు కూడా చూడటానికి వెళ్ళింది. అప్పడు బుద్ధుడు లేచి ఆవిడ దగ్గరకు వచ్చి అమ్మా అన్నాడట. కనటం మాయాదేవి కన్నది కాని నన్ను అమ్మా అని పిలుస్తున్నాడు, ఈ జీవితానికి ఇది చాలు అంది. బుద్ధుడు అమ్మా అని పిలుస్తూ ఉంటే నాకు ఇంక ఏమి కావాలి, నన్ను అమ్మా అని పిలిచి నా అహంకారాన్ని నిర్వీర్యం చేసేసాడు. ఆ మాటతో అన్నీ పూర్తి అయిపోయాయి అంది. బుద్ధుడు చెప్పింది ఏమిటి అంటే మీ శరీరాలు ఏదో రోజున చనిపోతాయి, దానికోసం కనిపెట్టుకొని ఉండకండి, ఆ కాలం వచ్చినప్పడు ఆ శరీరం చనిపోతుంది, అది అంత ప్రధానమైన విషయం కాదు. మీ శరీరం ఈ భూమి మీద తిరుగాడుతుండగానే అహంభావన నశించే ఉపాయం చూసుకోండి.

మనలో మంచితనం లేకపోతే లోకంలో మనకు మంచితనం కనబడదు. ఒక భక్తురాలు బుద్ధుడిని భోజనానికి పిలిచింది. బుద్ధుడు వారింటికి వెళ్ళాడు. ఆవిడను సంతృప్తి పరచటం కోసం రోజూ ఆ అమ్మగారు ఏమంచం మీద పడుకొంటారో ఆ మంచం మీద కూర్చొన్నాడు. చూసినవారు ఏమనుకొంటున్నారు అంటే వీడు రాజవంశంలో పుట్టాడు, ఆ రక్తం ఎక్కడికి పోతుంది, ఇంకా పరుపులను కోరుకొంటోంది అనుకొంటున్నారు. మన మనస్సులో ఏది ఉంటే అదే మనకు బయట కనబడుతుంది. అది చూచే వాడిలో దోషం. బుద్ధుడు అంటే ఎవడో వారికి అర్ధం కావటం లేదు. ఒక అజ్ఞాని జ్ఞానిని ఎప్పడూ అర్ధంచేసుకోలేడు, ఒకవేళ అర్ధం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేసినా తన అజ్ఞానాన్ని జ్ఞానిమీద ఆరోపిస్తాడు. జీవితం అన్నీ తలంపులే. ఈ తలంపులన్నీ ఎవరికి వస్తున్నాయి, దేహానికి రావటం లేదు, దేహము నేను అనే

తలంపుకు వస్తున్నాయి. మీకు ఏ తలంపు వచ్చినా కంగారుపడకండి. ఈ తలంపు ఎవరికి వస్తోంది అని ప్రశ్నించండి? నాకు వస్తోంది. ఆ నేను ఎవరు అని ప్రశ్నించుకొనే కొలది ఆ నేను లోపలకు జరుగుతుంది, నెమ్మదిగా దాని పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతుంది. నేను తలంపు ఎక్కడి నుండి వచ్చిందో అక్కడకు వెళ్ళి సహజంగా ఉండగలిగితే అది నశిస్తుంది. అది నశించిన వెంటనే నీలో ఉన్న బ్రహ్మం నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. మీరు అందరూ ఇక్కడ కూర్చొన్నారు. మీ మనస్సు బయటకు వెళుతోంది అనుకోండి. అది మీరు నాకు చెప్పకపోయినా మీకు తెలుస్తుంది కదా. అది ఆవరణదోషం. మీరు ఎన్ని జపాలు చేసినా ఆవరణదోషం ఉన్నప్పుడు మనస్సు చలిస్తూ ఉంటుంది. గురువు అనుగ్రహం లేకుండా ఈ దోషం నుండి ఎవరూ బయటకు రాలేరు. నువ్వు యజ్ఞాలు, యాగాలు చేస్తే పుణ్యం రావచ్చుగాని అహంభావనలో నుండి బయటకు రాలేవు. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు యొక్క అనుగ్రహం లేకుండా అహంభావన అనే రాక్షసి యొక్క పట్టులో నుండి నీవు బయటకు రాలేవు. పరమాత్మ చెపుతాడు నీవు చేసిన పుణ్యం అంతా ఏదో రూపంలో తిరిగి నీకే ఇచ్చేస్తాను, నాకు ఏమీ అక్కరలేదు. ఆ పుణ్యం ఏదో లోకంలో అనుభవిస్తావు, అనుభవం అయిపోయిన తరువాత తిరిగి ఈ భూమి మీదకు రావలసిందే. నీవు సాధన చేసి, కష్ట సుఖాలను భరించి, గౌరవాలను అగౌరవాలను భరించి వీటిఅన్నింటి మధ్య ఉండి ఇక్కడే ఈ భూమి మీదే నువ్వు బ్రహ్మానుభవం పొందాలి. ఎక్కడో ఇతరలోకాలు ఉన్నాయి చూసావు అవి అన్నీ అయితే పాడులోకాలు లేకపోతే భోగలోకాలు కాని సాధనకు పనికి వచ్చే లోకాలు కాదు. ఈభూమి మీద ఉండగానే కాలాన్ని పాడుచేసుకోకుండా, మానవశరీరాన్ని మాగ్జిమమ్ సద్వినియోగం చేసుకొని ఈశరీరం ఉండగానే ముక్తిని పొందితే నీవు జీవన్ముక్తుడవు అవుతావు.

నీ సాధనను అంతా బ్రహ్మం మీద గురిపెట్టు. బ్రహ్మం మీద గురిపెడితే నా పొట్ట మాట ఏమిటి అని నీవు అడగవచ్చు. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి నువ్వు చేస్తున్న ప్రయత్నం నిజమైతే ఆ బ్రహ్మమే నీకు అన్నీ సమకూరుస్తుంది అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. ఈ ప్రపంచంలో ఉన్న నామరూపాలు అన్నీ బొమ్మలే. సినిమాలో ఉన్న బొమ్మలు అన్నీ కూడా ఇష్టం వచ్చినట్లు ఏక్షన్ చెయ్యటానికి కుదరదు. డైరెక్టర్ ఎలాగంతులు వేయమంటే అలా గంతులు వేయాలి. ఆ గంతు సరిగా వేయకపోతే కట్, కట్ అంటాడు. అలాగే ఈ ప్రపంచం అనే తెరమీద మనం అందరం ఉన్నాము. మనకు డైరెక్టర్ భగవంతుడు. దేహాలు అంటే

సరదాపడకండి. మహావిష్ణువు శరీరం ధరించినా తిప్పలు తప్పవు. రాముడు కూడా మాటలు అనిపించుకొన్నాడు. దేహం ధరించటం వలన వచ్చే ప్రమాదం చెపుతున్నాను. మీరు మోక్షాన్ని కోరుకోండి అంతేగాని మంచి జన్మలు కావాలని కోరుకోవద్దు. జన్మ వస్తే మనిషి కూడా నీడ వచ్చినట్లుగా దుఃఖం వచ్చేస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 05-02-06, భీమవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనం సబ్జక్టును అధ్యయనం చేసి, అర్థం చేసుకొని దానిని ఆచరిస్తే అది మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. దీనికి గురువు అనుగ్రహం ఉండాలి. శ్రద్ధ ఉన్నవాడికి సందేహాలు తగ్గుతూ ఉంటాయి. శ్రద్ధ లేకపోతే సందేహాలు ఎక్కువవుతాయి. ప్రతీ మనిషి నేను, నేను అంటాడు. ఆనేను నేను కాదని తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం అన్నారు రామకృష్ణుడు. ఇది చిరకాలం, కలకాలం గుర్తుపెట్టుకోవలసిన మాట. లోపల అజ్ఞానం ఉన్నవాడికి దుఃఖం , అజ్ఞానం లేనివాడికి ఎటుచూసినా దుఃఖం కనబడదు. ఈ శరీరమే నేను అని అజ్ఞాని ఎంత స్పష్టంగా అనుకొంటాడో అంత స్పష్టంగా జ్ఞానికి చైతన్యంతో తాదాత్మ్యం ఉంటుంది. మీరు ఎక్కడ ఉన్నారు అనేది ముఖ్యం కాదు, గురువుతో మానసికఅనుబంధం ఉండాలి. మానసిక అనుబంధం వలన గురువు యొక్క దయకు పాత్రులవుతాము, అప్పుడు మనస్సు పవిత్రం అవుతుంది. గురువు చూపులు, మాటలు దయాపూరితమే. దేవుడు అంటే ఉండటమే అన్నారు భగవాన్. మనకు ఎప్పుడూ ఉండాలని ఉంది. ఎవరికి చనిపోవాలని లేదు, ఆ ఉండటమే దేవుడు. మీరు ఎలా ఉన్నారు అంటే మేము ముసలివారం అయిపోయాము, మేము పిల్లకాయలం అంటారు. నేను ఉన్నాను అంటే ఆ ఉండే వస్తువుకు వయస్సు లేదు, గుణం లేదు, రూపం లేదు, నామం లేదు, అది లేదా అంటే ఉంది, అది దాని యొక్క వైభవం.

మనంకాని మనస్సుతోటి, మనంకాని విషయంతోటి, మనంకాని గుణాలతోటి తాదాత్మ్యం పొందటం వలన డిప్రెషన్ వస్తోంది, ఎమోషన్ వస్తోంది. ఇవి అన్నీ మనస్సులో వచ్చే వికారాలు. మనం కానిదానిలో నుండి విడుదల పొందితేనే గాని మనకు జ్ఞానం రాదు. మీకు శరణాగతిభావన కనుక కలిగితే ఇప్పడే మీ అశాంతి అంతా ఆరిపోతుంది.